

वाय वृणीतऽइत्यभिप्राया आत्मानं संयतं कृतवत्तऽइत्यर्थः (61.) स भवान् अभिशस्तीः अभिशापान् शत्रुप्रयुक्तानपवादान् अपाधमत् अपगमयति निवर्तयति धमतिर्गतिकर्मेति [निरु० ६. २.] यास्कः । अथ पश्चात् द्युम्नी अन्नवान् यशस्वी वा आ अभवत् सर्वतो धनवान्भवति । कीदृशो भवान् अशस्तिहा शंसनं शस्तिः प्रशंसा सा नास्ति येषां ते अशस्तयः निन्द्या असुरास्तान्कृतीत्यशस्तिहा । इन्द्रः ऐश्वर्यवान् इन्दतीतीन्द्रः । यो दुष्टकृताभिशापनाशको यशस्वी तेजस्वी बहुभृत्यसेव्यस्तस्य सख्यायान्ये यतन्तऽइति युक्तमिति भावः ॥ १५ ॥

प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।

वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ १६ ॥

हे मरुतः वो युष्माकं स्वामिने इन्द्राय यूयं ब्रह्म वेदं सामवृपस्तोत्रं प्रचत प्रोच्चारयत । कीदृशयेन्द्राय बृहते मरुते । ततो वृत्रहा वृत्रस्यासुरस्य पाप्मनो वा हृत्तेन्द्रो वृत्रं हनति हन्तुं बहुलं हृन्दसीति [पा० २. ४. ७३.] शपो लुगभावः केन वज्रेण स्वायुधेन कीदृशेन वज्रेण शतपर्वणा शतसंख्याकानि पर्वणि धारा ग्रन्थयो वा यस्य स शतपर्वी तेन । कीदृशो वृत्रहा शतक्रतुः शतं क्रतवो यस्य बहुकर्मा बहुप्रज्ञो वा ॥ १६ ॥

अस्येदिन्द्रो वावृधे वृह्यं शवो मदे सुतस्य विप्लवि ।

अद्या तमस्य महिमानमायवोऽनुष्टुवन्ति पूर्वथा ॥

इमा उ वा । यस्यायम् । अयं सहस्रम् । ऊर्ध्व उ पु णः ॥ १७ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

मेधातिथिदृष्टा माहेन्द्रो सतोवृहती । इन्द्रः अस्य इत् अस्यैव यज्ञमानस्य वृह्यं शवः च वावृधे वर्धयति णिजन्तवं बोध्यम् वर्षति सिञ्चति वृषा तस्येदं वृह्यं वीर्यम् यप्रत्यये उपधालोपः शवः बलम् । क्व सति सुतस्याभिपुतस्य सोमस्य मदे सति कीदृशे मदे विप्लवि वेवेष्टि व्याप्नोति विप्लुस्तस्मिन् सर्वशरीर-व्यापके सप्तम्येकवचने घेर्ङितीति [पा० ७. ३. १११.] गुणेऽवदिशः यद्वा विप्लवि